

ЕПИЛОГЪ

Изъ „Коледари“ отъ Пенчо Славейковъ

На копраля надъ върхове сиѣжни
Е отсочилъ месечко въ небето;
Глъхнали сж въ сѣнь поля безбрѣжни,
Само будно още бди селото —
Слава слави спроти празникъ честни.
Коледари низъ по село ходятъ;
Пѣсенъта имъ се далеко чува...
Станенинъ ги води да споходятъ
Домъ, обичай святъ кжде се чува —
Бжденъ празникъ да се слави съ пѣсни.

